

הבעל נתון לחסדה, ברצותה תסכים לקיום חיובה וברצותה תסרב; ומה ימנע ממנה 'לסחוט' מבעלה טובות הנאה תמורת קיום יחסי אישות? התשובה לכך היא כי חיובה של האישה מלווה בסנקציות, אמנם לא על-ידי כפייה פיזית, אבל על-ידי נקיטת צעדים מישפטיים שקבעו החמים לאשה המורדת בבעלה: היא עלולה להפסיד את הכתובה שלה ואת שאר זכויותיה, ועלולה להתחייב בקבלת גט.

ביחסים לא נאותים כלפי האשה ראו החמים משום פגיעה בכבודה, דבר הנוגד את הציווי המוטל על הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, ואת ההשקפה הרואה בנישואין מקור של חיים ולא של צער. בדברי הסיכום שלו ביקש עורך-הדין יאיר גולן להוכיח כי מעשיו של הנאשם אינם בבחינת אונס.

עיקר טענותיו של הסניגור היו: כדי לפסוק במישפט זה רצוי שבית המישפט יכנס קצת לעורו של הנאשם. הרקע העובדתי הוא שהנאשם היה עד ליחסים בין אשתו ובין המעביד שלה, יחסים החורגים בהרבה מיחסי עובד ומעביד. בשלב מסוים הנאשם הבין, בעיקר בות שמועות והתלהשויות, את מה שקורה. הנאשם אוהב את אשתו ואת ילדו והיה מעוניין ביחסי נישואין בריאים. האשה היא שהחליטה כי היא מואסת בבעלה ושלא ניתן להחזיר את הגלגל אחורנית. בנוסף לתחושת התיסכול והכישלון של גבר, מעצם היותו נבגד, אשתו גם מסרבת לפתע לקיים איתו יחסים. הטענה כי בני-הזוג היו כבר בהליכי

(המשך מעמוד 43)
של המישפט, סיפר, "מוציא אותי לגמרי מדעתי ולא נותן לי לעבוד". בתשבע כהן, בת ה-22, עובדת כפקידה בחברת ש.א.ן (שירותי אחזקה וניקיון) בירושלים, מנהל החברה, זאב קובליו, הוא האיש אשר לפי חשדו של משה קיים יחסים אינטימיים עם בת-שבע. לטענת הבעל גרמו יחסים אלה לגירושין, ובע-יפיו גם למיקרה שבעטיו הועמד לדין.

„אינוס חמור מהרגיל“

אחרי שבני הזוג סיימו להעיד, ניגש בית-המישפט לשמוע את דברי הסיכום של עורכי-הדין. מכיוון שהמדובר במיקרה ראשון בתולדות המישפט הישראלי, השתדלו הפרקליטים להקיף את המחלוקת המישפטית מכל צדדיה. ראשון דיבר עורך-הדין דויד פרלמן.

עיקר טענותיו של הקטיגור היו: ישנה דעה שצריך לסלוח במיקרה של אינוס של בעל נגד אשתו ולא להעמידו לדין. בעבר אכן לא היה נהוג להביא מיקרים כאלה לבית-המישפט. אולם דווקא לאחרונה יש נטייה בעולם כולו, לפחות בעולם המערבי, שאנחנו משתייכים אליו, לכבד את האשה כאישיות בזכות עצמה. דווקא האינוס בין בעל ואשתו הוא חמור לא פחות מהאינוס הרגיל, אם לא חמור יותר. בית-המישפט צריך להגן על אשה הרבה יותר מפני אונס של הבעל

נאשם כהן ואשתו המתלוננת, המישפט מוציא אותי מדעתי

גירושין איננה נכונה. האשה היא שרצתה להתגרש ואף פנתה לעורך-דין לצורך זה. הנאשם היה מעוניין לתקן את חיי הנישור אין ולהמשיך בחיים תקינים ובריאים. לכן הוא לא ראה כל פחת בזכויותיו לקיום יחסי מין עם אשתו, בשל העובדה שהיא תכננה להתגרש. יתרה מזאת, ה' מתלוננת הורתה בעדותה כי עשתה עניין מכל אירוע קטן, כדי לצבור סיבות לגירור שין. הבעיות האמיתיות בין בני הזוג היו הרבה יותר קטנות.

בית-המישפט צריך לשים את הדגש על עדותה של המתלוננת, שבה היא אומרת בפירוש כי היא התנהגה באופן פרובוקטיבי בי במשך חודשים, כדי להביא את בעלה לידי מה שהוא עשה. הנאשם, שהוא אדם פשוט ופרימיטיבי, הגיב בדיוק כמו שאש-תו ציפתה ממנו. היא הכירה אותו ולכן עשתה מה שעשתה.

אמנם המישפט העיברי אוסר על בעל לבעול את אשתו בכוח, אולם עצם הבעי-לה היא הרי כדון מתוקף הנישואין. מה שלא כדון היא התקיפה. לכן אין כאן, גם על-פי ההלכה, עבירת אונס. כל מה שיש כאן זוחי תקיפה. הנאשם הודה כי תקף את אשתו, אך הוא לא אנס אותה.

החוק האנגלי בעצמו קובע, כי במיקרה כזה אפשר להאשים את הבעל בתקיפה, באלימות ובאיזמים, אבל באקט של אונס אי אפשר. זה דבר והיפוכו. מעצם מעמד הנישואין אין עבירה כזאת, רוב המדינות נהגות על-פי הלכה אנגלית זו.

עד כאן דברי הסניגור. בהרכב בית-המישפט יושבים נשיא בית המישפט המחוזי בירושלים, השופט אשר לנדא, והשופטים אלעזר הלוי ויהודה וייס. פסק-הדין יינתן בעוד שבועיים. בע-לים רבים ישאו או עיניהם אל עבר החל-טתו של בית-המישפט.

יוסי היימן

מאשר מפני אונס של זר. אשה הגאנסת על-ידי בעלה פגיעה יותר מאשר כל גאנסת אחרת. אפשרויות ההתגוננות שלה מצומצמות יותר. לה אין לאן לברוח. האונס מתקיים בביתה שלה. ואילו הנוק הגופני הנוק הנפשי במעשה אינוס כזה אינם נופלים מאלה שבכל מיקרה אינוס אחר.

יש להדגיש גם את הנקודה שהנאשם ידע בזמן המיקרה כי אשתו מבקשת להתגרש ממנו. מבחינה זו הם היו בתחילת הליכי הגירושין שלהם. לשניהם כבר היה עורך-דין. לא היו ביניהם, איפוא, יחסים רגילים של בעל ואשה, ולכן גם לפי הסעי-נה שלבעל יש זכות על אשתו, לא היתה לו זכות כזו. העובדה שעמדו להתגרש מנעה ממנו את זכותו.

עד כאן טענותיו של הקטיגור.

„פגיעה בכבוד האשה“

בית-המישפט ייחס חשיבות רבה לקביעתה של ההלכה היהודית. לצורך הבהרת סוגיה זו הוגש לבית-המישפט מח-קר של ד"ר נחום רקובר, הדין ביחסי אישות בכפייה בין בעל ואשתו לפי ההל-כה. בדבריו הרלוונטיים לדיון המישפטי קובע רקובר: „את התשובה לשאלה האם רשאי הבעל לקיים יחסי אישות עם אשתו בעל-כורחה יש למצוא במקורו של החיוב לקיום יחסי אישות. מאחר שמקור חיובה של האשה הוא בהתחייבותה בשעת נישואיה, הרי שיש להסיק את המסקנות הנובעות מכך.

„וכאן עלינו לשאול: האם האשה מס-כימה בשעת נישואיה שבעלה יקיים עמה יחסי אישות באונס? התשובה המתבקשת היא בבירור שלילית. ושאל תאמר, אם כן, מה ערך ההתחייבות של האשה אם

המספר שידליק אותך...

10

סרטו של בלייק אדוארד מוסיקה הנרי מנציני
דדלי מור - ג'ולי אנדריוס - בו דרק

בכורה „אסתר“
ארצית תל-אביב

רץ

רק למבוגרים

An ORION PICTURES Release

קאפרי סבון איכות אמיתי

זה הבדל הנעים

עץ הזית